

regnes boligplaceret inden for de enkelte amter og i Københavns og Frederiksberg Kommuner i hvert af de kommende tre år. De nærmere regler om fastsættelse af amtskvoter skal fastsættes af indenrigsministeren.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der blandt andet skal tages hensyn til antallet af indbyggere i amtet og antallet af indvandrere og flygtninge, der i forvejen bor i amtet.

Lovforslagets § 8 fastlægger boligplaceringsordningens udgangspunkt, hvorefter kommunerne inden for et amt selv skal søge at indgå en frivillig aftale om, i hvilke kommuner det antal flygtninge, der er fastsat i amtskvoten, skal boligplaceres.

Kommunerne får herved mulighed for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i de enkelte kommuner, herunder om de enkelte kommuner må forvente tilflytning af udlændinge på baggrund af familiesammenføring, og til de enkelte kommuners ønsker og muligheder. Det vil endvidere være muligt at foretage en langsigtet planlægning, idet amtskvoterne udmeldes for tre år ad gangen. Amtskvoterne vil herved komme til at virke som et planlægningsinstrument, der sikrer kommunerne afgørende indflydelse på den lokale fordeling af flygtningene.

Hvis der i et amt undtagelsesvis ikke er indgået en fordelingsaftale kommunerne imellem, skal Udlændingestyrelsen efter lovforslagets § 9 fastsætte det antal flygtninge, som kommunen skal påregne at boligplacere i hvert af de kommende tre år.

Efter lovforslagets § 9, stk. 2, skal indenrigsministeren fastsætte nærmere regler om fastsættelse af kommunekvoter. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der i den forbindelse vil blive fastsat regler om, at kommunekvoter blandt andet skal fastsættes på grundlag af antallet af indbyggere i kommunen og antallet af indvandrere og flygtninge, der i forvejen bor i kommunen.

Selv om familiesammenførte udlændinge ikke er omfattet af reglerne om boligplacering, vil antallet af indvandrere i en kommune eller et amt således indgå i grundlaget for boligplaceringen af flygtninge. Lovforslagets målsætning om at sikre en mere jævn geografisk fordeling af udlændinge tilgodeses hermed.

Spørgsmål nr. 89:

Betyder bosætningsordningen, at danskere kan risikere at blive flyttet ned i boligkøen?

Svar:

Der er ikke med lovforslaget lagt op til, at udlændinge skal have fortrinsstilling i forbindelse med erhvervelse af bolig. Nyankomne udlændinge, som har fået opholdstilladelse, skal på lige fod med andre borgere i samfundet, som mangler bolig, tilbydes et passende sted at bo.

Efter § 13, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen erhverve, indrette og leje ejendomme i kommunen med henblik på gennem udlejning til beboelse at medvirke til en bedre fordeling af udlændinges bosætningsmuligheder på landsplan og lokalt i kommunen. Ved en sådan udlejning kan kommunalbestyrelsen tillægge både udlændinge og danskere fortrinsret af hensyn til behovet for generelt at fremme udlændinges mulighed for integration, jf. § 13, stk. 2. For at skabe en afbalanceret geografisk fordeling af udlændinge i bestemte områder i kommunen kan kommunalbestyrelsen således tilbyde udlændinge boliger i ejendomme beliggende i et kvarter med en mindre andel udlændinge.

Bestemmelsen giver kommunalbestyrelsen hjemmel til ved udlejning af egne nyerhvervede boliger at skabe mulighed for at sikre en mere afbalanceret geografisk fordeling af udlændinge i kommunen.

Kommunalbestyrelsen kan købe eksisterende beboelsesejendomme, f.eks. udlejningsbyggeri, villaer, nedlagte landbrug m.v.

Kommunalbestyrelserne kan endvidere købe og ombygge tomt erhvervsbyggeri. Endelig kan kommunalbestyrelserne leje boliger med henblik på videreudlejning.

Spørgsmål nr. 90:

Hvordan vil man løse det problem, at en kommune efter kvoteordningen er forpligtet til at modtage udlændinge, men ikke har ledige boliger?

Svar:

De muligheder, som kommunerne allerede har i dag vedrørende erhvervelse og anvendelse af boliger i både den almenyttige og private boligsektor, samt de yderligere og forbedrede muligheder, der følger af lovforslaget, vil udgøre